

RAFA GIL

Torrent ha crescut molts els últims anys. Avui té prop de 80.000 ciutadans, però el creixement s'ha produït de manera amable. D'esquerra a dreta, panoràmiques de la ciutat: l'Auditori, un monument als xocolaters del poble en plena àrea d'expansió –"Cap al futur, recordant el passat", diu–; l'avinguda del País Valencià; una allau de grues, a l'entrada, i, a tocar, la Ciutat de l'Esport i el Parc Central, de creació recent. Torrent va rebre, el 2006, el premi estatal a la Ciutat Sostenible.

Gavines al paradís socialista

En saber que seria la nova alcaldessa de Torrent, María José Català Verdet va córrer a celebrar-ho a l'Alameda Palace. L'escrutini a la capital de l'Horta Sud havia anat d'un pèl, i per això, quan hi va fer acte de presència, la sala de festes ja bullia, ja embogia. Aquesta desconeguda jove que al març va fer 26 anys, però, ben aviat va trobar qui li obrira pas entre la multitud i la conduïra fins a Francesc Camps. Extasiat per la seua contundent reelecció, el president va fer-li una escolteta, que de segur que era sincera: "Després de la meua victòria, allò que m'ha produït més il·lusió ha estat el resultat a Torrent i Paterna."

A dos quilòmetres de distància, la quarta planta de la seu socialista del carrer de Blanqueries era un funeral. Desfeta total: ni Generalitat, ni Diputació de València, ni Ajuntament d'Alacant. Encara pitjor: quan va arribar la publicitat i els capitosts del partit van deixar de mirar la televisió i van observar la taula, incompresiblement, a la corona li faltava alguna de les poques joies de què podien presumir. "I la majoria absoluta de Torrent?", va alertar Jesús Ros, alcalde de la ciutat del 1987 al 2004, quan va centrar-se en la política autonòmica i va cedir el relleu a qui havia estat la seua mà dreta, Josep Bresó. La majoria absoluta de Torrent, com la de Paterna o la d'Elda, eren història. De les deu ciutats

Divendres 16 de juny es constitueixen els ajuntaments. Al País Valencià, municipis tradicionals d'esquerra com Petrer, Paiporta, Paterna o Torrent, estrenen alcalde del PP. Què ha passat? Visitem aquesta última localitat.

amb un cens més elevat al País Valencià, el PSPV-PSOE en governava sis. Des del passat 27 de maig, tan sols manarà en dues –Elx i Gandia, gràcies als pactes– o en tres, si sedueix la irremediable Segregación Portaña, a Sagunt.

'Perestroika' a Torrent. Sens dubte que era franca, l'alegria de Camps pels resultats de Torrent i Paterna. Feus socialistes de l'anomenat *cinturó roig*, fins ara eren terreny vedat als populars. Són municipis en constant expansió que, en bona part fruit de l'encariment de l'habitatge a

València, i sobretot en el cas de Torrent, representen el model de ciutat que recullen els manuals socialistes: creixement, sí, sempre que siga un creixement sostenible, amb zones verdes i un augment paral·lel dels equipaments.

La nineta dels ulls del líder del PP valencià és advocada, assessora dels populars al consistori torrentí des de 2004 –quan Bresó va substituir Ros– i, en realitat, simplement tenia la missió de retallar distàncies amb els socialistes. La diferència en nombre de regidors –15 a 8– era tan severa que, pel cap de Maria José Català, la vara de comandament només apareixia algunes nits, quan somiava. En alçar-se, de bon matí, pensava que potser era un presagi d'allò que passaria el 2011, l'any en què tindria la segona i última oportunitat de què tradicionalment han disposat els candidats del PP a Torrent.

La premonició, però, s'ha fet realitat de manera imminent, i Català hi troba una explicació: "En aquestes eleccions, hi havia moltes variables que no controlàvem, com per exemple els perfils dels candidats: Bresó és molt més distant que no Ros, que era proper i fraternal. A més, hi ha vingut molta gent a viure, i no sabíem com reaccionarien."

Si és així, s'ensorra una de les teories sobre per què els socialistes no són capaços de retallar terreny a Rita Barberà, a València. La fugida de joves a la recerca d'un pis més assequible en localitats veïnes ha fet, també, que en aquests municipis s'instaure el PP. "Ens ha anat prou bé, en els col·legis electorals de les zones més noves", destaca la nova alcaldessa.

La campanya del PP ha estat ben acurada. Català ha visitat tots i cadascun dels comerciants de Torrent, ha mirat de fer-se conèixer i ha posat l'accent allà on els socialistes afluiaven. Curiosament, la candidata popular assegura que "el gran problema del PSPV ha estat la doble velocitat: tenim zones noves molt bones, amb tot d'equipaments, i no sols parcs i jardins, sinó també contenidors soterrats... Veus que el poble avança. L'altra cara de la moneda són les àrees tradicionals, en què no s'ha invertit: al barri antic li falten serveis mínims, fins i tot de tan bàsics com l'enllumenat, hi ha problemes de neteja i d'inseguretat ciutadana".

Un discurs absolutament homologable al de Carme Alborch: la doble velocitat, la doble València, si bé amb un altre efecte. Català afirma que el PP de Torrent tenia clar que volia una dona com a rival de Bresó: "Pensàvem que així transmetríem sensació de trencament, de progressisme i de modernitat, calia proximitat i accessibilitat", opina. Reconeix, a més, que "a tots els candidats populars de l'Horta ens ha ajudat la feina de Camps i de Rita, ja que tothom sap que podem fer-ho bé".

Fora del Palau d'Hivern. Al PSPV-PSOE no s'estan de punxar-se la pell, i no es creuen això que ha passat. Se senten víctimes d'una revolució ciutadana inexplicable, i buiden les prestatgeries com qui desfà els armaris de casa i no se'n va enlloc. El somni de Maria José Català ha estat el seu malson, i miren de consolar-se amb la suma dels dos blocs ideològics: "Torrent ha continuat votant progressista", es consola Josep Veiga, secretari general socialista. Bresó ha anunciat que no recollirà la seua acta de regidor, i Veiga és, ara com ara, la veu més autoritzada del partit. En efecte, la suma de PSPV, Bloc i Esquerra Unida fa 17.074 vots,

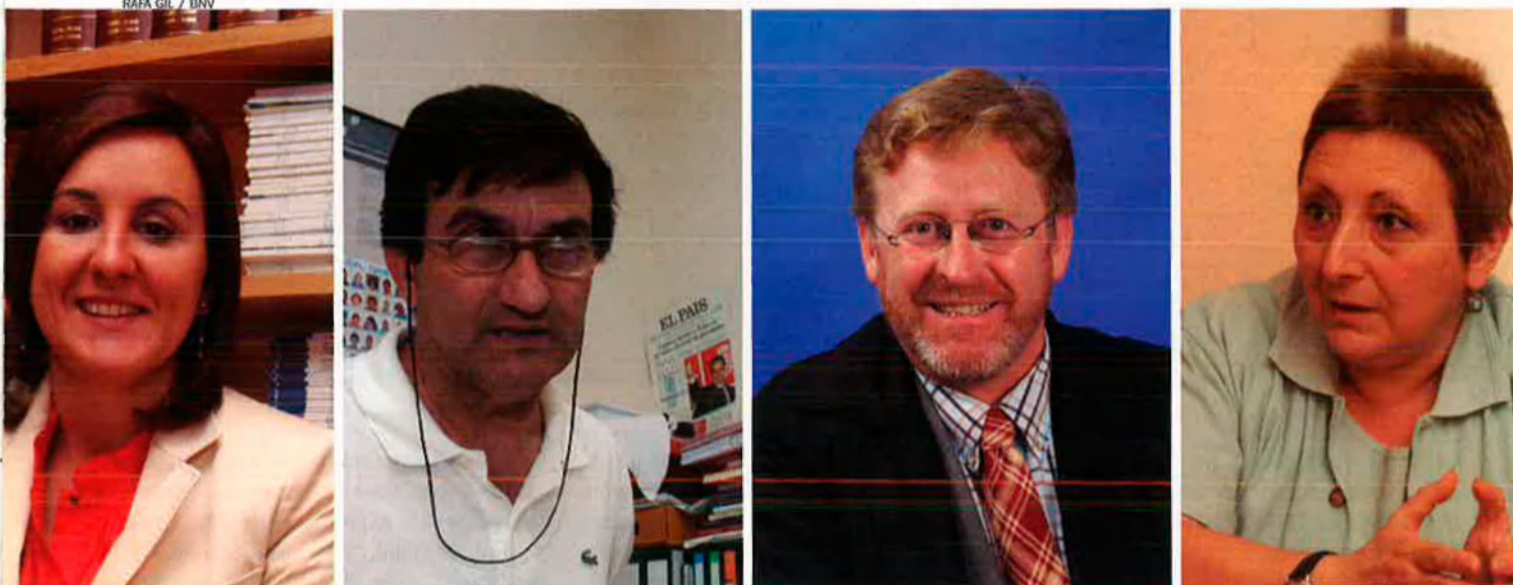
per 16.551 del PP i Unió Valenciana. Al remat, i en qualsevol cas, allò que compta són els seients que cadascú aconsegueix al ple municipal, i els 13 del PP superen els 11 dels socialistes i l'únic del Bloc. "És per 54 vots, que no hi haurà un govern de progrés a Torrent", afegix Veiga. Si el PSPV haguera tingut aquestes paperetes del seu costat, li hauria pispat l'últim escó al PP. Per cert, un seient que ocuparà Miguel Oleaque Bustamante, el primer regidor d'ètnia gitana d'una ciutat que sempre n'ha acollits molts.

Vicent Beguer repetirà com a representant nacionalista a l'ajuntament. A banda dels motius ja exposats, en desgrana més, a fi de fer veure, "tot i que ningú no s'ho esperava", com s'ha capgirat la truita: "Torrent ja no és un poble, i n'hi ha que voten en clau estatal, enduts per l'aigua i per ETA, tot allò de què parlen a Canal 9; l'equip de govern ha pecat d'un excés de confiança, fins i tot rebutjant un debat electoral. Ha actuat amb prepotència i no ha renovat la candidatura; també, i encara que puga semblar poc rellevant, els

XII Festa del Llibre
La Veu Viva
MURO
Del 8 al 16 de juny
2007

Ajuntament de Muro
Regidoria de Cultura
Biblioteca Pública Municipal

<p>DIMARTS, 12 de juny Conferència EMILI PIERA Olors i sabors en la literatura.</p> <p>DIMECRES, 13 de juny Conferència JUAN MANUEL DE PRADA Descobriments de la literatura</p> <p>DIJOUS, 14 de juny Conferència JAVIER CERCAS La veu de la memòria recent</p>	<p>DIVENDRES, 15 de juny Conferència-Cloenda GLÒRIA LLOBET El camí de les paraules.</p> <p>DISSABTE, 16 de juny MOSTRA VENDA DE LLIBRES ENTREGA DELS PREMIS DEL CONCURS DE LITERATURA INFANTIL, JUVENIL I D'ADULTS TEATRE DE TITELLES a càrrec de Teatre Buffo. CONTES DEL CAVALLET DE FUSTA Concert. ÒSCAR BRIZ, Quart creixent. Música del món.</p>
--	---

D'esquerra a dreta, la nova alcaldessa, Maria José Català (PP), Josep Veiga (PSPV-PSOE), Vicent Beguer (Bloc) i Conxa Querol (Esquerra Unida).

socialistes han estat desallotjats dels tres municipis on han aplicat la polèmica taxa del fem –Torrent, Paterna i Paiporta–; la contracta del fem, l'han signada per als pròxims 17 anys, innecessàriament; al Vedat [zona residencial], han tallat arbres protegits per fer-hi el Parc Aventura [un circuit de tirolines]; hi ha moltes VPO en marxa, però de fetes, només 54, i van fer-hi un sorteig que semblava una festa, quan la pràctica totalitat dels aspirants van quedar-se sense; hi ha massa pressió fiscal i, en canvi d'això, no han estat prou reivindicatius pel que fa a l'hospital”.

Beguer esmenta la demanda d'un hospital comarcal i, de fet, aquest ha estat un dels eixos de la campanya. Els grups de l'oposició critiquen l'“escàs interès” dels socialistes, i aquests acusen la Generalitat. La Conselleria de Sanitat, diuen, s'estima més fer-lo allà on governa el PP, i el fet cert és que Maria José Català assegura que “ens hi deixarem la pell anant a les institucions a demanar més recursos: farem l'hospital, soterrarem les vies del metro i protegirem el Vedat i el nucli antic”.

Travessia per Sibèria? Era com si el PP tinguera prohibit governar Torrent, i ara, en canvi, n'hi ha que no s'imaginen la ciutat sense un alcalde popular. Beguer hi preveu “un mínim de quatre legislatures, perquè no sols faran l'hospital, sinó també els col·legis que calen, eixirem a Canal 9... Tenim PP per anys i panys. L'handicap de la nova alcaldessa, que té clares qüestions fonamentals, és que pot-

ser desembarcaran a Torrent taurons de València que faran i desfaran sense tenir en compte la seua opinió.”

Veiga admira la “capacitat de treball” de Català, però recorda que “hi ha hagut ajuntaments d'una certa envergadura en què el PP ha guanyat i ha tornat a perdre, en les següents eleccions. Depèn de si nosaltres som capaços d'il·lusionar la gent, no descarte res”. Ni la tornada de Ros? “Això haurà de decidir-ho ell, ara només podem fer-hi suposicions, ja en parlarem quan s'escaiga”.

Directora de l'institut Serra Perenxisa de Torrent, un viver de grans professors, Conxa Querol ha estat la candidata d'Esquerra Unida a l'alcaldia, tot i no ser-ne afiliada. Aquest partit va arribar a cogovernar el municipi amb els socialistes entre 1995 i 1999, si bé el 2003 van quedar fora del consistori. Enguany s'ha quedat a uns 400 vots de tornar-hi, però “la marea blava”, com diu, ha arrasat amb totes les esperances de l'esquerra. “En la política passa com amb l'economia, que la tendència és la dretanització. Fins i tot Sarkozy, que fa poc va tenir seriosos problemes com a ministre, ara és president”, comenta resignada. Querol no dubta que a Torrent ha afectat el soroll a àmbit estatal, i també retreu al PSPV-PSOE un “excés de confiança”. Igualment, és del parer que “com més afins són les administracions, més recursos hi arriben, i podria ser que el PP s'eternitzara, ací”. Querol desitja que durant el mandat dels conservadors “almenys, es pugua pacificar el trànsit

del centre de la ciutat, i que es respecte plenament el Vedat”.

Josep Veiga assumeix que alguna enquesta publicada, que garantia la majoria absoluta socialista, va poder fer-los mal, i posa l'èmfasi, “malgrat que encara ho estem analitzant”, en el fet que “algunes mesos hagen tingut un 55% de participació, i unes altres, un 77%”. Tampoc no dóna gaire importància al fet que Torrent fóra la ciutat que més víctimes va haver de patir, amb motiu de l'accident de metro del 3 de juliol de l'any passat, que va acabar amb la vida de 43 persones. “No sé què haguera fet el PP, però nosaltres no hem utilitzat l'accident amb finalitats electorals, ens hem limitat a acudir a les reunions de l'associació de víctimes de manera silenciosa, per mostrar-los el nostre suport”, rebla.

La vida ha reprès el seu ritme habitual, després d'aquelles convulsos jornades. A la moderna estació d'Avinguda, una de les dues que hi ha a Torrent, el tema de conversa estrella, aquests dies, és la nova alcaldessa. Un rumor, per cert, ha apuntat que una de les seues primeres mesures serà canviar el nom a l'artèria principal de la vila, anomenada del País Valencià. Maria José Català s'afanya a desmentir-ho: “Ni és al meu programa, ni jo ho he dit mai. Si algun dia m'ho plantegen i pense que és oportú, potser ho faré, però a Torrent tenim prioritats de sobra, per a preocupar-me ara d'això”. I si li ho proposa algun senyor de València?

Victor Maceda